

L'anell de Rê

Quan jo era menut, que començava a caminar, em va posar al coll una cosa com un escapulari, amb un Cor de Jesús brodat, a fi de guardar-me del mal d'ull i de la hipotètica mala voluntat de qui sap quins veïns o passavolants. Era una cosa pràctica, i sense excessives pretensions terapèutiques: una simple protecció, una precaució. Després, he portat molt de temps escapularis i medalles diverses, com corresponia un fill devot de l'Església Romana. L'Església, tot s'ha de dir, tampoc ha fet mai massa insistència en les virtuts màgiques de les medalles i els escapularis: alguna indulgència, algun benefici espiritual, i en últim extrem el passaport per a eixir del purgatori. Poca cosa, tot ple-gat.

Poca cosa, en efecte, si es compara amb les virtuts dels talismans que ara es despatxem per catàleg comercial. Són una meravella, el remei de tots els mals, la pedra filosofal que tot ho cura i tot ho converteix en or. Considere, si no, les virtus anunciades de l'anell de Rê, tal com les explicava *mademoiselle* Danièle Gilbert en una carta "personal" a tots els possibles beneficiaris. La pobra Danièle Gilbert era una coneguda presentadora de la televisió francesa (la "Grande Duche", li deien), i un bon dia la van despatxar de la feina. Un desastre. Però va arribar l'anell. "D'ençà que em van despatxar de la televisió, el 1981", explica Danièle "no vaig conèixer més que desgràcies. Des que porte aquest anell tot ha canviat. I tant, que va canviar tot: l'anell que costa tres francs de fabricar i tres més de despeses d'enviament, el venien Danièle, i els seus associats per la mòdica suma de 189 francs (475 francs si el volies en plata), i si comptem que només l'any passat en van vendre més de 400.000, ja poden fer-se una idea dels canvis possibles en la vida de Danièle.

Danièle, però, es referia a unes altres

virtuts: "Quantitat d'hommes i de dones començaren a tenir sort des del moment que es van posar l'anell de Rê. Guanyaven a les curses o a la loteria -sovint quantitats grosses-, rebien herències inesperades, o els arribaven esdeveniments feliços en el treball, la vida sentimental o la salut". *Mademoiselle* es documenta, consulta "llibres científics d'insignes professors" (de prestigi internacional) i descobreix el secret: es tracta de l'anell que portaven els faraons d'Egipte, ja fa sis mil anys, i que miraculosament s'ha pogut reproduir, amb les inscripcions ge-

omètriques particulars que li donen tota la virtut i la força: l'anell de Rê crea un aura de protecció integral que envolta qui la porta, i emet alhora unes ones "subtils" que afecten, en interès del beneficiari, esdeveniments, coses i persones. Imagineu que *mademoiselle* Gilbert fins i tot va patir un horrible accident de cotxe, el cotxe va quedar fet un munt de ferralla retorçuda, i *mademoiselle* en va sortir sense un arrap i fresca com una rosa. És difícil demanar-li més garanties a un anell: l'accident va ser la prova definitiva per a Danièle. La qual, generosament, vol compartir amb el públic tan insignificant meravella.

I el públic respon, aquesta és la qüestió: 400.000 persones en un any només (no sé quanta gent l'havia comprat ja els anys anteriors). I d'aquestes 400.000, només un deu per cent l'a tornat protestant per falta d'eficàcia provada. La resta, el noranta per cent, el deuen portar encara tan contents, salvant-se d'accidents, guanyant rifes i fent-se rics i feliços. Ni medalles ni escapularis mai no havien fet tant per la humanitat. Tampoc es venien per correu.

Joan F. Mira